

اطلاعیه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، به مناسبت اول می، روز همبستگی کارگران جهان

اول می، روز جهانی کارگر، یادآور همبستگی و مبارزات جهانی طبقه کارگر علیه نظام سرمایه‌داری-امپریالیستی، دستگاه سرکوب آن، و تدارک برای انقلاب و سرنگونی این نظام است. تجلیل از اول می بزرگداشت جان‌فشانی‌ها، انقلابات و مبارزات تاریخی طبقه کارگر و پیشاهنگان آن در راه ساختن جهانی فارغ از استثمار و ستم است؛ مبارزات و انقلاباتی که در دو قرن گذشته ضربه‌های کاری بر پیکر نظام سرمایه‌داری وارد کرده و بنیان‌های آن را به لرزه انداخته‌اند. اول می یادآور آن است که کارگران و زحمتکشان نه تنها سلاح‌شان را به زمین نگذاشته‌اند، بلکه برای تدارک انقلاب و سرنگونی نظام سرمایه‌داری آن را حدادی و صیقل می‌دهند. آری! مبارزه ادامه دارد و تا حیات نکبت‌بار نظام طبقاتی سود و سرمایه ادامه خواهد یافت.

امسال در حالی به پیشواز اول می می‌رویم که نظام سرمایه‌داری-امپریالیستی در بحران‌های عمیق و چندجانبه‌ای دست‌وپا می‌زند. تشدید تضاد میان قدرت‌های امپریالیستی برای حفظ سلطه و غارت منابع مادی و نیروی کار، از یک‌سو فقر و گرسنگی را در میان طبقات و توده‌های محروم جهان گسترش داده و از سوی دیگر به جنگ‌های ارتجاعی و نیابتی دامن زده است؛ جنگ‌هایی که به کشتار، ویرانی و آوارگی میلیون‌ها انسان در اوکراین، فلسطین، لبنان، یمن و سایر نقاط جهان انجامیده است و هر آن ممکن است خطر تجاوز و گسترش جنگ سایر کشورها را نیز فراگیرد.

هرچند نظام سرمایه‌داری-امپریالیستی ذاتاً بحرانی است، اما این بحران‌ها اکنون در ابعاد و عمق بی‌سابقه‌ای در حال گسترش‌اند، و زندگی کارگران و توده‌های مردم را به سمت نابودی و قهقرا سوق داده‌اند. بحران محیط‌زیست و خطر جنگ‌های هسته‌ای جهان را به آستانه نابودی کامل نزدیک کرده است. سرمایه‌داری افسارگسیخته برای سود و حفظ سلطه، به طور وحشتناک انسان و طبیعت را غارت می‌کند. بحران پناهجویان، تنها یکی از جلوه‌های بارز این وضعیت است که ریشه در ساختار نابرابر و استثمارگری نظام سرمایه‌داری دارد، بحران که راه‌حل آن در چارچوب نظام سرمایه‌داری غیرقابل حل است.

کشورهای امپریالیستی چون آمریکا، انگلس، آلمان، فرانسه و جاپان پس از جنگ جهانی دوم ثبات نسبی را به بهای غارت کشورهای تحت سلطه تجربه کردند، اکنون این کشورها با تشدید بحران‌ها، تحولات جهانی و رشد فن‌آورهای جدید و ظهور قدرت‌های جدید، با بحران‌های متعدد مواجه شده‌اند. قدرت‌گیری راست افراطی، بحران بیکاری، رکود اقتصادی، بدهی‌های سنگین دولت‌ها و کاهش مشروعیت سیاسی، ثبات کشورهای امپریالیستی غرب را متزلزل کرده و بسیاری از کشورهای تحت‌سلطه را به آستانه فروپاشی رسانده است. جنگ در اوکراین و خاورمیانه و قدرت‌گیری مجدد ترامپ، بر تشدید بحران‌ها و شکاف در دورن بلوک امپریالیستی غرب افزوده است. از سوی دیگر، با توسعه فناوری‌های نوین، به‌ویژه هوش مصنوعی و رباتیک، روند بیکارسازی در کشورهای سرمایه‌داری بیشتر شده است. گفته می‌شود میلیون‌ها شغل در آینده نزدیک توسط ربات‌ها جایگزین خواهد شد و این شامل بخش خدمات، ترانسپورت و حتی فعالیت‌های فرهنگی نیز می‌شود.

در افغانستان، اول می در حالی فرا می‌رسد که میزان بیکاری کارگران و مردم افغانستان امسال دوباره شده و هزاران مهاجر و آواره کشور از ایران و پاکستان، به‌طرز بی‌رحمانه‌ای اخراج می‌شوند. در حالی که ۹۰ درصد جمعیت کشور زیر خط فقر زندگی می‌کنند، ورود این آوارگان خطر فاجعه‌ای انسانی را دوجندان کرده است. میلیون‌ها کارگر آواره کشور در ایران، پاکستان و کشورهای خلیج در وضعیت وحشتناک تبعض و بی‌حقوقی به سر می‌برند. گفته می‌شود در یک ماه گذشته نزدیک به ۱۵۰ هزار تن از پاکستان و هزاران تن دیگر از ایران اخراج شده‌اند، بسیاری از آن‌ها همه داروندارشان را از دست داده‌اند. طالبان، علاوه بر بی‌کفایتی و درماندگی، هیچ اهمیت به جان و مال مردم نمی‌دهند. اکثریت کسانی که به تازگی به کشور برگشته‌اند، در دشت‌ها

و در کنار جاده‌ها و سرک‌ها در گرمای روز و سرمای شب بدون پناهگاهی به حال خودشان رها شده‌اند. مسئله مهاجرین به ابزاری در دست ارتش پاکستان معامله با طالبان تبدیل شده است.

کارگران، دهقانان و توده‌های محروم افغانستان امروز در یکی از دشوارترین شرایط اقتصادی و سیاسی به سر می‌برند. بیکاری، فقر، اختناق، مهاجرت اجباری و تحقیر واقعیت زندگی آن‌ها است. طبقه کارگر افغانستان متفرق‌ترین و بی‌صداترین طبقه اجتماعی کشور است. نه تنها فقر و محرومیت در میان آن‌ها بی‌داد می‌کند، بلکه سرکوب سیاسی و تبلیغات گمراه‌کننده لیبرالی، ناسیونالیستی و مذهبی مانع رشد آگاهی طبقاتی آن‌ها شده است. در بیست سال سلطه اشغال بر افغانستان، به‌ویژه در ده سال آخر آن، فعالیت‌های صنفی محدود با گرایش‌های لیبرالی شکل گرفت که عمدتاً حول افزایش دستمزد و مطالبات اقتصادی کارگران می‌چرخید. این مبارزات به دلیل ضعف سازمان‌دهی نیروهای انقلابی و کمونیستی، به سطح مبارزات سیاسی ارتقاء نیافت. بسیاری از فعالین و مدعیان سوسیالیست با خط و برنامه رفرمیستی و اکونومیستی به مبارزات اقتصادی اکتفا میکردند و این نکته را که هدف اصلی مبارزه طبقاتی کارگران باید کسب قدرت سیاسی باشند، مدنظر نمی‌گرفتند. اکنون حتی همان مبارزات صنفی نیز تحت حاکمیت طالبان جرم بوده و سرکوب می‌شود.

افغانستان طی نیم قرن گذشته، بر اثر تجاوزات امپریالیستی، جنگ‌های داخلی و سلطه نیروهای جهادی و طالبانی، به ویرانه‌ای کامل مبدل شده و جامعه به سوی قهقرا و انحطاط رفته است. در بیست سال سلطه اشغال، ترکیب نیروی کار به شدت تغییر کرده است. صدور سرمایه امپریالیستی زیر نام «بازسازی» و «دولت‌سازی»، موجب نابودی کشاورزی و رشد زاغه‌نشینی در شهرها، به‌ویژه شهر کابل، گردید و امروز بی‌ثباتی یکی از ویژگی‌های بارز نیروی کار و طبقه کارگر است.

اما در دل این تاریکی، مقاومت همچنان ادامه دارد. زنان و جوانان افغانستان در صف اول مبارزه علیه امارت سیاه طالبان قرار دارند. در هند، جنگ خلق به رهبری حزب کمونیست هند (مائوئیست) نمونه‌ای روشن از ایستادگی مسلحانه دهقانان و کارگران است. در فلسطین، مقاومت علیه اشغال‌گران صهیونیست و امپریالیسم آمریکا ادامه دارد. در کشورهای غربی، اعتصاب‌های کارگری در آمریکا، فرانسه و بحران سیاسی در آلمان نشانه‌های نارضایتی توده‌هاست. در ایران، تونس، سودان و میانمار توده‌ها علیه رژیم‌های حاکم و استبدادی مبارزه میکنند.

در چنین شرایط دشوار، مبارزان کمونیست افغانستان باید روحیه انقلابی خود را حفظ کرده، هسته‌های مخفی‌شان را تقویت کنند، آموزش مارکسیستی-لنینیستی-مائوئیستی را گسترش داده و تئوری انقلابی را با مبارزات روزمره توده‌ها پیوند زنند. باید با الهام از روح همبستگی جهانی پرولتاریا، ارتباط خود را با جنبش‌های کارگری و کمونیستی جهان مستحکم کنند و همزمان علیه جریان‌های ناسیونالیستی، مذهبی و فرصت‌طلبانه مبارزه نمایند. این وظایف باید با کار توده‌ای عمیق و مستمر، به‌ویژه در میان کارگران، زنان و جوانان در داخل و خارج از کشور، به شکل‌گیری و تحکیم هسته‌های انقلابی بینجامد.

زنده باد اول می – روز همبستگی جهانی کارگران!

زنده باد جنگ خلق!

پاینده باد همبستگی بین‌المللی پرولتاریا!

سرنگون باد نظام سرمایه‌داری-امپریالیستی!

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

می ۲۰۲۵ - ۱۴۰۴